

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

Харківський національний університет внутрішніх справ

Кафедра фундаментальних та юридичних дисциплін факультету № 6

РОБОЧА ПРОГРАМА

ПРОГРАМА

**навчальної дисципліни «Міжнародні стандарти прав людини у
правоохоронній діяльності»
вибірковий компонент освітньої програми
другого (магістерського) рівня вищої освіти**

(262 Правоохоронна діяльність (магістр правоохоронної діяльності))

Харків 2023

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 25.09.2023 №8

СХВАЛЕНО

Вченою радою факультету № 6
Протокол від 25.08.2023р. № 5

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної ради
ХНУВС з юридичних дисциплін
Протокол від 22.09.2023 №8

Розглянуто на засіданні кафедри фундаментальних та юридичних дисциплін
протокол від 18.08.2023р. № 8.

Розробники:

1. Доцент кафедри фундаментальних та юридичних дисциплін факультету № 6 ХНУВС, кандидат юридичних наук Д.С. Гета.
2. Доцент кафедри фундаментальних та юридичних дисциплін факультету № 6 ХНУВС, кандидат юридичних наук К.В. Кисильова.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Шифри та назви галузі знань, код та назва спеціальності, ступень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів ECTS – <u>4</u>	<u>26</u> цивільна безпека ; (шифр галузі) (назва галузі знань)	Навчальний курс <u>2</u> (номер)
Загальна кількість годин – <u>120</u>	<u>262</u> правоохоронна діяльність ; (код спеціальності) (назва спеціальності)	Семестр <u>3</u> (номер)
Кількість тем – <u>13</u>	<u>магістр</u> (назва СВО)	Види контролю: <u>3-й семестр - залік</u> (екзамен, залік)
Розподіл навчальної дисципліни за видами занять:		
денна форма навчання		заочна форма навчання
Лекції – <u>20</u> ; (години) (години)		Лекції – <u>6</u> ; (години) (години)
Практичні заняття – <u>20</u> ; (години) (години)		Практичні заняття – <u>6</u> ; (години) (години)
Самостійна робота – <u>80</u> ; (години)		Самостійна робота – <u>108</u> ; (години)
Індивідуальні завдання:		Індивідуальні завдання:
Реферати – <u>2</u> ; <u>3</u> (кількість; № семестру)		Реферати – <u>2</u> ; <u>3</u> (кількість; № семестру)

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

2.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Міжнародні стандарти прав людини у правоохоронній діяльності» є опанування певним інструментарієм науки міжнародного права, вивчення його сутності та особливостей, системи, основних принципів та джерел, суб'єктів, співвідношення з внутрішньодержавним правом, а також вивчення процесів формування і розвитку міжнародно-правових відносин у галузі правоохоронної діяльності.

2.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Міжнародні стандарти прав людини у правоохоронній діяльності» є:

- формування у здобувачів вищої освіти як працівників Національної поліції знань, вмінь та навичок, які відповідають професійно-кваліфікаційним характеристикам основних посад працівників Міністерства внутрішніх справ України;

- сприяти становленню сучасного висококваліфікованого фахівця для органів внутрішніх справ, здатного на достатньому рівні репрезентувати органи внутрішніх справ у міжнародно-правових відносинах;

- формування та розвиток правових знань у здобувачів вищої освіти, уміння аналізувати міжнародно-правові акти та інші документи; виробляти навички самостійного аналізу міжнародно-правових явищ, уміння застосовувати отримані знання при оцінці конкретного міжнародно-правового явища; виробляти настанови на оволодіння професійними вміннями та навичками;

- формування ціннісних орієнтирів у здобувачів вищої освіти відповідно до принципів гуманізму, демократії, соціальної справедливості, поваги до особистості; виховування активної громадянської позиції; сприяння усвідомленню ролі та значення міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності для розбудови та зміцнення міжнародної безпеки; формування в працівників національної поліції високий рівень правової свідомості та правової культури, професійних та особистісних якостей.

2.3. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми здобувачі вищої освіти повинні:

знати:

- еволюцію, сучасний стан та закономірності розвитку міжнародного співробітництва держав у правоохоронній діяльності;

- сутність міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності держав;

- основні принципи та форми міжнародного співробітництва держав у правоохоронній сфері;

- юридичні гарантії, напрями діяльності та структуру міжнародних організацій, діяльність яких спрямована на попередження злочинності у світі та боротьбу з нею;

- основні міжнародні документи (конвенції, декларації тощо), які визначають стандарти діяльності державних органів у галузі правоохоронної діяльності;

- взаємозв'язок і взаємозалежність міжнародного й внутрішньодержавного законодавства у сфері правоохоронної діяльності на прикладі України;

- місце та роль суб'єктів міжнародного та регіонального співробітництва у сфері правоохоронної діяльності, забезпечення миру та безпеки у світі;

– положення міжнародно-правових документів і національного законодавства щодо участі України у міжнародних заходах з боротьби зі злочинністю;

– роль України, як суб'єкта міжнародного права, у процесі попередження, розкриття та боротьби з транснаціональною та міжнародною організованою злочинністю;

вміти:

- відтворювати основні поняття та категорії навчальної дисципліни;
- довільно використовувати засвоєні знання для правильного формулювання складних юридичних понять і категорій з подальшим їх використанням при вивченні галузевих дисциплін; вірно тлумачити норми права; безпомилково застосовувати правові приписи при виконанні своїх службових повноважень;

- на основі засвоєння теоретичних знань вміти з наукових позицій давати правильну оцінку окремим аспектам діяльності щодо здійснення міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності, розкривати їх дійсну сутність, розуміти соціальне призначення;

- давати морально-правову оцінку діяльності суб'єктів міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності;

- давати фахову оцінку окремим проявам міжнародної злочинності з метою вироблення основних напрямів і форм здійснення міжнародного співробітництва щодо їх протидії;

- знаходити шляхи розв'язання задач, що виникають у працівника національної поліції під час виконання професійних завдань;

- переосмислювати наявні знання стосовно нових фактів; адаптувати раніше отримані знання, вміння та навички до змінних умов та нестандартних ситуацій;

- самостійно вести експериментальну, науково-дослідницьку діяльність;

- аналізувати явища злочинності, яка має транснаціональний характер: чим вони були, чим є нині та чим можуть стати відповідно до сучасних тенденцій розвитку; розглядати їх у взаємозв'язку та взаємодії з іншими міжнародно-правовими явищами.

2.4. Форма підсумкового контролю (залік).

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 120 годин / 4 кредити.

2.5. Програмні компетентності:

Програмні компетентності, які формуються при вивченні навчальної дисципліни:		
Інтегральна компетентність	І. Здатність розв'язувати комплексні проблеми у сфері правоохоронної діяльності, охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки та/або дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики.	
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК-1	Здатність до абстрактного, логічного, критичного мислення та встановлення взаємозв'язків між явищами та процесами.
	ЗК-2	Здатність приймати управлінські й обґрунтовані рішення у складних і непередбачуваних умовах.
	ЗК-3	Здатність удосконалювати й розвивати свій інтелектуальний й загальнокультурний рівень, уміння набувати нові знання, використовуючи сучасні інформаційні технології.
	ЗК-4	Здатність до ділового спілкування рідною та іноземною мовами на високому професійному рівні, знання та розуміння наукової юридичної термінології.
	ЗК-5	Здатність до відповідальності за розвиток професійного знання і практик, оцінку стратегічного розвитку команди.
	ЗК-6	Дослідна. Розуміння проблематики у питаннях професійної діяльності, усвідомлення соціальної значущості своєї майбутньої професії.
	ЗК-7	Здатність до наукових досліджень на основі методології науки, психології та педагогіки.
	ЗК-8	Здатність взаємодіяти з громадськістю.
Фахові компетентності (ФК)	ФК-2	Здатність застосовувати законодавство України та спрямовувати свою діяльність відповідно до вимог чинного законодавства (зокрема антикорупційного).

3. Програма навчальної дисципліни

Тема № 1. Поняття, принципи і організаційно-правові форми міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.

Поняття міжнародного співробітництва у правоохоронній сфері. Форми міжнародного співробітництва. Історичні передумови виникнення міжнародного співробітництва у світі. Основні принципи міжнародного співробітництва. Загальні принципи міжнародного співробітництва – принцип незастосування сили або погрози силою; мирного вирішення міжнародних спорів; невтручання у внутрішні справи інших держав; рівноправності і самовизначення держав; суверенної рівності держав; добросовісного виконання зобов'язань у міжнародному праві; захисту прав людини; недоторканості кордонів; територіальної цілісності. Укладення угод про співпрацю. Обмін інформацією оперативного характеру.

Тема № 2: Основні міжнародні стандарти в галузі прав людини.

Міжнародні стандарти у сфері прав людини як основа правоохоронної діяльності держав. Поняття прав людини. Еволюція та покоління прав людини. Класифікація основних прав людини. Перші документи, які закріплюють права та свободи людини і громадянина. Біль про права людини. Передумови створення ООН. Статут ООН як міжнародний стандарт закріплення основних принципів міжнародного співробітництва. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 р.; Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права 1966 р.; Підсумковий документ Віденської зустрічі представників держав-учасниць Ради по безпеці і співробітництву в Європі, прийнятий у 1989 р.; Паризька хартія для нової Європи 1990 р.; Документи Конференції по людському виміру Ради по безпеці і співробітництву в Європі 1990 р. і 1991 р.; Європейська конвенція про захист прав людини й основних свобод 1950 р. Міжнародні механізми забезпечення і захисту прав людини. Верховний комісар ООН з прав людини. Рада з прав людини. Європейський суд з прав людини.

Імплементация міжнародно-правових норм про права людини в національне законодавство. Міжнародні акти про права людини і законодавство України.

Тема № 3: Спеціальні міжнародні стандарти в галузі прав людини, що поширюються на діяльність правоохоронних органів.

Загальна характеристика міжнародних документів, що закріплюють спеціальні стандарти в галузі прав людини, які поширюються на діяльність правоохоронних органів і, зокрема, органів внутрішніх справ: Мінімальні стандартні правила поводження із в'язнями, прийняті Першим Конгресом ООН по запобіганню злочинності й поводженню з правопорушниками 1955 р.; Кодекс поведінки посадових осіб по підтримці правопорядку, прийнятий Генеральною Асамблеєю ООН у 1979 р.; Конвенція проти катувань і інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження або покарання 1984 р.; Зведення принципів захисту всіх осіб, що підлягають затриманню або ув'язненню в будь-якій формі, прийняте Генеральною Асамблеєю ООН у 1989 р.; Основні принципи застосування сили і вогнепальної зброї службовими особами по підтримці правопорядку, прийняті Восьмим Конгресом ООН по попередженню злочинності й поводженню з правопорушниками 1990 р.; Стандартні мінімальні правила ООН у відношенні заходів, не пов'язаних з ув'язненням, прийняті Восьмим Конгресом ООН по попередженню злочинності й поводженню з правопорушниками 1990 р. Імплементация спеціальних стандартів в законодавство України. Характеристика, окремих стандартів в галузі прав людини, що мають безпосереднє відношення до діяльності правоохоронних органів: право на життя – поняття права на життя, заборона позазаконних, свавільних і сумарних страт, зникнення, захист індивіда від будь-якого свавільного позбавлення життя державою, у тому числі силами безпеки і поліцією, заборона будь-якого застосування владою необов'язкової сили, що приводить до позбавлення життя, застосування сили, що приводить до позбавлення життя, для здійснення законного арешту або запобігання втечі особи, затриманої на законних підставах., практика Європейського суду з прав людини щодо розгляду справ про порушення права на життя; право на правову допомогу та судовий захист; презумпція невинуватості.

Тема № 4: Заборона катування, жорстокого, нелюдського та такого, що принижує гідність поводження чи покарання: універсальні та регіональні стандарти.

Характеристика положень міжнародних актів про право на гідність та заборону катувань і інших жорстоких, нелюдських або таких, що

принижують гідність, видів поводження або покарання : Міжнародний пакт про громадянські та політичні права, Європейська конвенція про захист прав людини й основних свобод, Конвенція проти катувань і інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження або покарання 1984 р. Їх імплементація в національне законодавство. Зміст права на особисту недоторканність. Загальні положення: катування та інше жорстокі, нелюдські або принижуючі гідність види поводження і покарання: питання ступеня поведінки. Неприпустимість катувань як засобу одержання доказів на стадії досудового розслідування. Жорстокі, нелюдські і принижуючі види поводження і покарання. Безпідставна жорстокість і принизливе поводження з боку поліції, заподіювані під час арешту й утримання під вартою, а також особистому обшуку. Право осіб, позбавлених волі, на гуманне поводження і повагу гідності, властивої людській особистості. Загальна характеристика системи універсальних міжнародних та регіональних (Європейських) стандартів щодо запобігання катуванням та іншим жорстоким нелюдським чи принижуючим видам поводження і покарання. Особливості контрольних та судових механізмів, направлених на боротьбу з катуванням і нелюдськими або принижуючими гідність поводженням або покаранням. Особливості розгляду Європейським судом з прав людини справ про порушення права на захист від катувань і жорсткого або принижуючого гідність поводження чи покарання.

Тема № 5: Універсальні та регіональні стандарти щодо забезпечення права на свободу та особисту недоторканність.

Поняття права на свободу і особисту недоторканність. Межа між свободою і несвободою, примусове утримання. Історичний екскурс у проблему. Загальна Декларація прав людини (статті 3, 9). Поняття арешту і затримання. Зміст терміна «позбавлення волі». Поняття довільного арешту, незаконного арешту і затримання. Міжнародний Пакт про громадянські і політичні права (стаття 9), Стаття 5 Європейської конвенції прав людини. Припустимі випадки позбавлення волі в порядку кримінального судочинства: а) законне утримування особи під вартою на підставі визнання його винним компетентним судом; б) законний арешт або затримання особи за невиконання законного рішення суду або з метою забезпечення виконання будь-якого зобов'язання, передбаченого законом; с) законний арешт або затримання особи, здійснене для того щоб вона стала перед компетентним судовим органом за обґрунтованою підозрою у вчиненні правопорушення або у випадку, коли є підстави думати, що необхідно запобігти вчиненню нею правопорушення або перешкодити їй зникнути після його здійснення;

затримання неповнолітньої особи на підставі законної постанови для виховного нагляду або його законне затримання, здійснене для того, щоб вона стало перед компетентним органом; законне затримання осіб з метою запобігання поширення інфекційних захворювань, а також душевнохворих, алкоголіків, наркоманів або бродяг; ф) законний арешт або затримання особи з метою запобігання її незаконного в'їзду в країну або особи, проти якої вживають заходи для його висилки або видачі. Процесуальні заходи захисту, що стосуються попередньо затриманих індивідів. Право бути обізнаним про причини арешту і будь-які пред'явлені обвинувачення. Тлумачення «негайно». Негайне доставляння затриманого (арештованого) до судді або іншій посадовій особі. Право на судовий розгляд протягом розумного строку або на звільнення до суду. Тлумачення «... або...». Поняття «розумного строку». Початок і закінчення строку (позиції Комісії й Суду). Обґрунтованість тривалості строку: складність справи, ведення справи владою, поведінка затриманого (арештованого).

Тема № 6: Міжнародне співробітництво держав у боротьбі із злочинністю.

Поняття, мета, завдання, принципи, основні напрямки (сумісне визначення кола загально небезпечних діянь, що потребують спільних зусиль щодо їх припинення; взаємний обмін інформацією про вчинені злочини та злочинців; надання допомоги в розшуку злочинців які перебувають на території держави та видача їх зацікавленим суб'єктам міжнародного права; спільне вивчення питань злочинності і методів боротьби з нею; виконання окремих доручень із кримінально-процесуальних питань; укладання міжнародних договорів про боротьбу з окремими видами міжнародних злочинних діянь; участь держав у міжнародних організаціях, що спеціалізуються в боротьбі зі злочинністю). та форми (координація дій по боротьбі зі злочинністю (обмін інформацією); підписання договорів про боротьбу з міжнародними злочинами і злочинами міжнародного характеру; правова допомога по кримінальних справах; проведення оперативно-розшукових заходів; проведення слідчих дій; профілактика злочинів; спільні заходи щодо припинення злочинних дій і притягнення винних до відповідальності) міжнародного співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю. Правові основи співробітництва в боротьбі з окремими видами злочинів. Міжнародні злочини; злочини міжнародного характеру. Поняття транснаціональних злочинів. Види т/н злочинів. Міжнародний механізм протидії т/н злочинам. Конвенція ООН проти транснаціональної організованої злочинності 2000 року. Організована злочинність як фактор

виникнення транснаціональної злочинності. Національне законодавство, яке регулює питання боротьби з організованою злочинністю.

Тема № 7: Правова допомога у кримінальних справах як форма міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.

Взаємна правова допомога як специфічна діяльність держави. Поняття правової допомоги в кримінальних справах. Напрями діяльності в галузі надання правової допомоги в кримінальних справах.

Типовий договір про взаємну допомогу в кримінальних справах. Типовий договір про передачу кримінального переслідування. Типовий договір про передачу іноземних ув'язнених.

Правові основи надання Україною правової допомоги в кримінальних справах. Порядок надання взаємної правової допомоги. Центральні органи України міжнародно-правової допомоги.

Тема № 8: Інститут екстрадиції: поняття, механізм, умови та обмеження.

Міжнародно-правове регулювання видачі злочинців Договори України з іншими країнами щодо правової допомоги в кримінальних справах. Міжнародні стандарти поводження з правопорушниками. Інститут видачі злочинців (екстрадиції). Поняття екстрадиції. Підстави екстрадиції. Екстрадиційна процедура. Порядок передачі екстрадиційних запитів. Діяльність НЦБ Інтерполу (Укрбюро) в галузі екстрадиції.

Типовий договір про видачу, його характеристика. Європейська конвенція про видачу правопорушників 1957 р., Додатковий протокол до Європейської конвенції про видачу правопорушників 1975 р. і Другий додатковий протокол до Європейської конвенції про видачу правопорушників 1978 р., їх характеристика. Конвенція про правову допомогу і правові відносини у цивільних, сімейних і кримінальних справах держав-членів Співдружності Незалежних Держав 1993 р., її характеристика.

Тема № 9: Міжнародна правоохоронна сфера як напрям діяльності ООН. Поліція ООН.

Роль ООН в організації співробітництва держав. Органи ООН у сфері міжнародного співробітництва в галузі правоохоронної діяльності. Універсальні органи. Регіональні органи. Рада безпеки ООН. Програма ООН в галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя. Спеціалізовані установи ООН у вирішенні питань міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю.

Структура та кадровий склад поліції ООН, особливості. Загальні принципи діяльності поліції ООН. Структурні елементи Поліції ООН.

Основні форми діяльності по підтриманню міжнародного миру і безпеки. Роль жінок-поліцейських в діяльності Поліції ООН.

Тема № 10: Інтерпол як центр міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю. НЦБ Інтерполу в Україні.

Створення Інтерполу. Принципи діяльності Інтерполу, підстави для відмови у розслідуванні. Компетенція та структура Інтерполу. Напрями діяльності Інтерполу. Програма регіональних офіцерів зв'язку з проблем наркообігу. Роль міжнародних конференцій, що проводяться в рамках Інтерполу. Інформаційна база Інтерполу – порядок формування та користування. Порядок направлення запитів, повідомлень і відповідей по лінії Інтерполу, організація їх обробки і виконання. Взаємодія Інтерполу з міжнародними організаціями і державами, що не є членами організації. Україна у складі Міжнародної організації кримінальної поліції. Українське бюро Інтерполу, структура та підпорядкування. Картки Інтерполу, їх значення. Створення Національного центрального бюро Інтерполу в Україні. Правові і організаційні основи взаємодії НЦБ України з Інтерполом та іншими міжнародними міжурядовими організаціями. Компетенція та завдання НЦБ. Діяльність регіональних НЦБ. Порядок взаємодії правоохоронних органів України та інших держав з центральним та регіональними підрозділами НЦБ Інтерполу в Україні. Зміст Інструкції про порядок використання правоохоронними органами можливостей НЦБ Інтерпол в Україні у попередженні, розкритті та розслідуванні злочинів.

Тема № 11: Європол як форма регіонального співробітництва у боротьбі зі злочинністю. Оперативне та стратегічне співробітництво між Україною та Європейським поліцейським офісом.

Етапи створення Європолу. Європол як регіональна міжнародна правоохоронна організація. Міжнародна правова допомога в рамках взаємодії з Європейським поліцейським відомством (Європол). Співробітництво України з Європолом, угода між Україною та Європейським поліцейським офісом про оперативне стратегічне співробітництво 2017 р. Роль і місце Європолу у справі міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності. Міжнародне співробітництво Європолу з Інтерполом та іншими міжнародними організаціями. Угода

Тема № 12: Міжнародно-правові та організаційні основи правоохоронної діяльності ОБСЄ.

Нормативно-правова основа діяльності Організації з безпеки та співробітництва в Європі. Передумови створення ОБСЄ. Основні напрями діяльності ОБСЄ. Головні інститути ОБСЄ. Секретаріат ОБСЄ. Діяльність ОБСЄ у правоохоронній сфері. Торгівля людьми як один з основних напрямів діяльності ОБСЄ. Гендерна рівність в діяльності ОБСЄ.

Співробітництво України з ОБСЄ у правоохоронній сфері. Координатор проектів ОБСЄ в Україні. Спеціальна моніторингова місія ОБСЄ в Україні.

Тема № 13. Рада Європи як суб'єкт регіонального співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.

Регіональний рівень міжнародного співробітництва. Рада Європи як суб'єкт регіонального співробітництва у сфері правоохоронної діяльності, членство в Раді Європи. Компетенція Ради Європи, сприяння регіональному міжнародному співробітництву у правоохоронній сфері. Взаємодія між державами в галузі попередження, боротьби зі злочинністю, притягнення до відповідальності правопорушників. Спільні проекти України та Ради Європи у правоохоронній сфері.

4. Структура навчальної дисципліни

4.1. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (денна форма навчання)

Номер та назва навчальної теми	Кількість годин відведених на вивчення навчальної дисципліни						Вид контролю
	Всього	з них:					
		лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Контрольні роботи	Самостійна робота	
	III семестр						
Тема № 1. Поняття, принципи і організаційно-правові форми міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.	10	2	-	2	-	6	
Тема № 2: Основні міжнародні стандарти в галузі прав людини.	10	2	-	2	-	6	
Тема № 3: Спеціальні міжнародні стандарти в галузі прав людини, що поширюються на діяльність правоохоронних органів.	10	2	-	2	-	6	

Тема № 4: Заборона катування, жорстокого, нелюдського та такого, що принижує гідність поводження чи покарання: універсальні та регіональні стандарти.	10	2	-	2	-	6	
Тема № 5: Універсальні та регіональні стандарти щодо забезпечення права на свободу та особисту недоторканність.	10	2	-	2	-	6	
Тема № 6: Міжнародне співробітництво держав у боротьбі із злочинністю.	10	2	-	2	-	6	
Тема № 7: Правова допомога у кримінальних справах як форма міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.	10	2	-	2	-	6	
Тема № 8: Інститут екстрадиції: поняття, механізм, умови та обмеження.	10	2	-	2	-	6	
Тема № 9: Міжнародна правоохоронна сфера як напрям діяльності ООН. Поліція ООН.	10	2	-	2	-	6	
Тема № 10: Інтерпол як центр міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю. НЦБ Інтерполу в Україні.	10	2	-	2	-	6	
Тема № 11: Європол як форма регіонального співробітництва у боротьбі зі злочинністю. Оперативне та стратегічне співробітництво між Україною та Європейським поліцейським офісом.	10	-	-	-	-	10	
Тема № 12: Міжнародно-правові та організаційні основи правоохоронної діяльності ОБСЄ.	5	-	-	-	-	5	

Тема № 13. Рада Європи як суб'єкт регіонального співробітництва у сфері правоохоронної діяльності	5	-	-	-	-	5	
Всього	120	20	-	20	-	80	Залік

**4.2. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами
(заочна форма навчання)**

Номер та назва навчальної теми	Кількість годин відведених на вивчення навчальної дисципліни						Вид контролю
	Всього	з них:					
		лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Контрольні роботи	Самостійна робота	
	III семестр						
Тема № 1. Поняття, принципи і організаційно-правові форми міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.	12	2	-	2	-	8	
Тема № 2: Основні міжнародні стандарти в галузі прав людини.	8	-	-	-	-	8	
Тема № 3: Спеціальні міжнародні стандарти в галузі прав людини, що поширюються на діяльність правоохоронних органів.	12	2	-	2	-	8	
Тема № 4: Заборона катування, жорстокого, нелюдського та такого, що принижує гідність поводження чи покарання: універсальні та регіональні стандарти.	8	-	-	-	-	8	
Тема № 5: Універсальні та регіональні стандарти щодо забезпечення права на свободу та особисту недоторканність.	8	-	-	-	-	8	

Тема № 6: Міжнародне співробітництво держав у боротьбі із злочинністю.	8	-	-	-	-	8	
Тема № 7: Правова допомога у кримінальних справах як форма міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.	8	-	-	-	-	8	
Тема № 8: Інститут екстрадиції: поняття, механізм, умови та обмеження.	8	-	-	-	-	8	
Тема № 9: Міжнародна правоохоронна сфера як напрям діяльності ООН. Поліція ООН.	12	2	-	2	-	8	
Тема № 10: Інтерпол як центр міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю. НЦБ Інтерполу в Україні.	8	-	-	-	-	8	
Тема № 11: Європол як форма регіонального співробітництва у боротьбі зі злочинністю. Оперативне та стратегічне співробітництво між Україною та Європейським поліцейським офісом.	8	-	-	-	-	8	
Тема № 12: Міжнародно-правові та організаційні основи правоохоронної діяльності ОБСЄ.	8	-	-	-	-	8	
Тема № 13. Рада Європи як суб'єкт регіонального співробітництва у сфері правоохоронної діяльності	12	-	-	-	-	12	
Всього	120	6	-	6	-	108	Залік

4.2. Завдання на самостійну роботу з навчальної дисципліни

Перелік питань до тем навчальної дисципліни	Література:
Тема №1: Поняття, принципи і організаційно-правові форми міжнародного співробітництва у сфері	

правоохоронної діяльності.		
<ul style="list-style-type: none"> 1. Поняття і сутність міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності. 2. Принцип незастосування сили або загрози силою. 3. Принцип мирного вирішення міжнародних спорів. 4. Конвенційна форма міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності. 		<p>Основна: 18, 20, 26, 27, 30</p> <p>Допоміжна: 4, 5, 11, 16, 21, 29, 34, 48, 64, 92</p>
Тема № 2: Основні міжнародні стандарти в галузі прав людини.		
<ul style="list-style-type: none"> 1. Права людини: поняття, ознаки, класифікація. 2. Загальна декларація прав людини 1948 року. 3. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод 1950 р. 4. Права людини та права громадянина. 5. Європейський суд з прав людини у механізмі захисту прав людини. 		<p>Основна: 2, 3, 4, 8, 12, 13, 18, 20</p> <p>Допоміжна: 8, 31, 59, 66, 72, 73, 82, 87, 90</p>
Тема №3 Спеціальні міжнародні стандарти в галузі прав людини, що поширюються на діяльність правоохоронних органів.		
<ul style="list-style-type: none"> 1. Загальна характеристика міжнародних документів, що містять спеціальні стандарти, що поширюються на діяльність правоохоронних органів і, зокрема, органів внутрішніх справ. 2. Мінімальні стандартні правила поведінки із в'язнями, прийняті Першим Конгресом ООН по запобіганню злочинності й поведінню з правопорушниками 1955 р.; 3. Кодекс поведінки посадових осіб по підтримці правопорядку, прийнятий Генеральною Асамблеєю ООН у 1979 р. 4. Зведення принципів захисту всіх осіб, що підлягають затриманню або ув'язненню в будь-якій формі, прийняте Генеральною Асамблеєю ООН у 1989 р.; 5. Основні принципи застосування сили і вогнепальної зброї службовими особами по підтримці правопорядку, прийняті Восьмим Конгресом ООН по попередженню злочинності й поведінню з правопорушниками 1990 р.; 6. Стандартні мінімальні правила ООН у відношенні заходів, не пов'язаних з ув'язненням, прийняті Восьмим Конгресом ООН по попередженню злочинності й поведінню з правопорушниками 1990 р. 		<p>Основна: 2, 3, 4, 8, 12, 13, 18, 20</p> <p>Допоміжна: 8, 31, 59, 66, 72, 73, 82, 87, 90</p>

	<p>7. Ознайомитись із Судовим рішенням в справі МакКанна (McCann) проти Великобританії від 27.09.1995 р. // серія А, номер 324 // 21 EHRR 97 Application No. 18984/91. Виписати як в рішенні тлумачаться поняття «абсолютно необхідного» застосування сили, суворо співрозмірної досягненню цілей.</p>	
	<p>Тема № 4: Заборона катування, жорстокого, нелюдського та такого, що принижує гідність поводження чи покарання: універсальні та регіональні стандарти.</p>	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Загальна характеристика системи універсальних міжнародних та регіональних (Європейських) стандартів щодо запобігання катуванням та іншим жорстоким нелюдським чи принижуючим видам поводження і покарання. 2. Особливості контрольних та судових механізмів, направлених на боротьбу з катуванням і нелюдськими або принижуючими гідність поводженням або покаранням. 3. Особливості розгляду Європейським судом з прав людини справ про порушення права на захист від катувань і жорсткого або принижуючого гідність поводження чи покарання. 	<p>Основна: 1, 2, 3, 7, 8, 26 Допоміжна: 8, 57, 65, 66, 72, 73</p>
	<p>Тема №5: Універсальні та регіональні стандарти щодо забезпечення права на свободу та особисту недоторканність.</p>	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття арешту і затримання. 2. Поняття довільного арешту, незаконного арешту і затримання. 3. Стаття 5 Європейської конвенції прав людини. Припустимі випадки позбавлення волі в порядку кримінального судочинства 4. Процесуальні заходи захисту, що стосуються попередньо затриманих індивідів. Право бути обізнаним про причини арешту і будь-які пред'явлені обвинувачення. 5. Право на судовий розгляд протягом розумного строку або на звільнення до суду. 6. Практика ЄСПЛ в справах про порушення права на свободу та особисту недоторканність. 	<p>Основна: 17, 20, 21, 24, 25 Допоміжна: 3, 9, 21, 25, 28, 32, 37, 46</p>
	<p>Тема №6: Міжнародне співробітництво держав у боротьбі із злочинністю.</p>	

	<ol style="list-style-type: none"> 1. Транснаціональні злочини: поняття, види. 2. Основні напрями міжнародного співробітництва у боротьбі із транснаціональною злочинністю 3. Організовані злочинні групи як основний суб'єкт скоєння транснаціональних злочинів. 4. Законодавство України та міжнародні договори, які регулюють питання попередження, розкриття та боротьби з транснаціональною злочинністю. 	<p>Основна: 5,17, 18, 22</p> <p>Допоміжна: 7, 10, 21, 23, 39, 58, 71, 88, 91, 92</p>
	<p>Тема №7: Правова допомога у кримінальних справах як форма міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.</p>	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Сутність правової допомоги у кримінальних справах, принципи її надання. 2. Міжнародно-правова основа надання правової допомоги у кримінальних справах. 3. Україна як суб'єкт взаємної правової допомоги у кримінальних справах. 	<p>Основна: 18, 20, 24,26</p> <p>Допоміжна: 4, 5, 15, 29, 30, 42, 63, 64, 80, 83, 90</p>
	<p>Тема №8: Інститут екстрадиції: поняття, механізм, умови та обмеження.</p>	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Поняття видачі злочинців (екстрадиції), її сутність. 2. Підстави відмови у видачі злочинців. 3. Міжнародно-правова основа інституту видачі (екстрадиції). 4. Роль Інтерполу у здійсненні видачі злочинців (екстрадиції). 	<p>Основна: 18, 20, 22, 26, 30</p> <p>Допоміжна: 1, 6, 50, 51, 52, 62, 84, 85</p>
	<p>Тема №9: Міжнародна правоохоронна сфера як напрям діяльності ООН. Поліція ООН.</p>	
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Міжнародне співробітництво у сфері правоохоронної діяльності в рамках Економічної та Соціальної Ради ООН та інших головних органів ООН. 2. Програма ООН у галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя. 3. Діяльність спеціалізованих установ ООН (наприклад, Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВОЗ), Організації Об'єднаних Націй з питань науки і культури (ЮНЕСКО) тощо). у вирішенні питань боротьби зі злочинністю. 4. Роль поліції ООН у міжнародній правоохоронній діяльності. 5. Загальні принципи діяльності та структурні елементи Поліції ООН. 	<p>Основна: 17, 20, 21, 24, 25, 28</p> <p>Допоміжна: 3, 9, 16,21, 25, 28, 32, 37, 46</p>

	6. Основні форми діяльності по підтриманню міжнародного миру і безпеки. 7. Гендерно-чутливий підхід в організації діяльності Поліції ООН.	
Тема №10: Інтерпол як центр міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю. НЦБ Інтерполу в Україні.		
	1. Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол): передумови створення, напрями діяльності. 2. Структура та функції Інтерполу. 3. Нормативно-правове забезпечення діяльності Національного Центрального Бюро. 4. Міжнародно-правова допомога по лінії Інтерполу. 5. Напрями діяльності НЦБ Інтерполу в Україні. 6. Департамент міжнародного поліцейського співробітництва як національний центр міжнародного співробітництва у боротьбі зі злочинністю. 7. Порядок взаємодії правоохоронних органів по лінії Інтерполу. 8. Роль НЦБ в системі Інтерполу.	Основна: 6,15,16, 18, 19, 24, 25, 27,28 Допоміжна: 12, 13,14, 22, 39, 40,43, 46, 61, 69, 76, 77,79
Тема №11: Європол як форма регіонального співробітництва у боротьбі зі злочинністю. Оперативне та стратегічне співробітництво між Україною та Європейським поліцейським офісом.		
	1. Передумови створення і етапи розвитку Європолу. 2. Основні напрями діяльності Європейського поліцейського офісу. 3. Злочини, що підпадають під компетенцію Європолу. 4. Співробітництво України з Європолом у правоохоронній сфері.	Основна: 20, 21, 25, 26, 27 Допоміжна: 1, 2, 19, 20, 26, 30, 45, 60, 61, 70, 75
Тема №12: Міжнародно-правові та організаційні основи правоохоронної діяльності ОБСЄ.		
	1. Стратегія ОБСЄ у підтримку гендерної рівності. 2. Спеціальна моніторингова місія ОБСЄ в Україні. 3. Парламентська Асамблея ОБСЄ як	Основна: 18, 20, 21, 24, 25, 28 Допоміжна: 1, 2, 18, 26, 27, 38, 49, 55, 59, 67

	структурний елемент ОБСЄ.	
Тема №13: Рада Європи як суб'єкт регіонального співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.		
	<ol style="list-style-type: none"> 1. Напрями діяльності Ради Європи. 2. Діяльність Ради Європи у правоохоронній сфері. 3. Співробітництво України із Радою Європи у правоохоронній сфері. 4. Співробітництво України з Комітетами експертів Ради Європи. 	<p>Основна: 10, 18, 20, 21, 24, 25, 26</p> <p>Допоміжна: 1, 2, 18, 26, 27, 38, 49, 55, 59, 61, 78, 81,88</p>

5. Індивідуальні навчально-дослідні завдання

5.1. Теми рефератів

1. Становлення і основні етапи розвитку міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
2. Суб'єкти міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
3. Організаційна (інституційна) форма міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
4. Договірно-правова (конвенційна) форма міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
5. Двосторонні договори як правова основа міжнародного співробітництва держав у сфері правоохоронної діяльності.
6. Історичні передумови появи та етапи розвитку прав людини.
7. Характеристика основних прав людини, абсолютні права.
8. Відображення міжнародних стандартів прав людини у законодавстві України.
9. Американська система міжнародного захисту прав людини.
10. Міжнародні механізми захисту прав людини.
11. Транснаціональна злочинність як міжнародна загроза.
12. Міжнародно-правовий механізм протидії транснаціональній злочинності.
13. Конвенція проти транснаціональної організованої злочинності 2000 року як правова основа міжнародного співробітництва у протидії транснаціональній злочинності.
14. Діяльність ООН у координації міжнародного співробітництва у боротьбі із транснаціональною злочинністю.
15. Інтерпол як центр міжнародного співробітництва держав у боротьбі із транснаціональними злочинами.

16. Роль і місце ООН у координації міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.

17. Основні напрями діяльності ООН у сфері міжнародної правоохоронної діяльності.

18. Роль Конгресів ООН по попередженню злочинності і поводженню з правопорушниками у розвитку міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.

19. Діяльність Міжрегіонального науково-дослідного інституту ООН з питань злочинності і правосуддя (ЮНІКРІ).

20. Участь миротворчих сил ООН в операціях по охороні правопорядку.

21. Глобальна інформаційна мережа ООН з питань злочинності і кримінального правосуддя як запорука належного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.

22. Діяльність Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВОЗ) у сфері правоохоронної діяльності.

23. Процедура розгортання операцій ООН з підтримання міжнародного миру і безпеки.

24. Операції з підтримання міжнародного миру і безпеки, принципи їх проведення.

25. Діяльність Комісії ООН з положення жінок (CSW) у сприянні гендерної рівності та розширення можливостей жінок.

26. Міжнародно-правова основа діяльності Поліції ООН.

27. Поняття і класифікація конфліктів, які загрожують міжнародному миру і безпеці.

28. Передумови створення і етапи розвитку Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол).

29. Діяльність Інтерполу у боротьбі з транснаціональною організованою злочинністю.

30. Роль і місце України в діяльності Інтерполу у справі протидії злочинності.

31. Організаційно-правові форми діяльності Національного бюро Інтерполу в Україні.

32. Основні напрями діяльності Інтерполу у галузі протидії злочинності.

33. Порядок використання правоохоронними органами можливостей Національного центрального бюро Інтерполу в Україні у попередженні, розкритті та розслідуванні злочинів.

34. Європейський поліцейський офіс (Європол) як регіональна міжнародна організація у боротьбі зі злочинністю.

35. Діяльність Європолу у боротьбі з підробкою загальноєвропейської валюти «євро».

36. Діяльність Європолу у протидії нелегальній міграції.

37. Взаємодія Європолу з міжнародними правоохоронними організаціями і державами, що не є членами Інтерполу.

38. Взаємодія Європолу та Європейського інституту гендерності рівності.
39. Бюро демократичних інститутів та прав людини ОБСЄ.
40. Діяльність Координатора проектів ОБСЄ в Україні.
41. Протидія кіберзлочинності як один з напрямів діяльності ОБСЄ.
42. Діяльність Ради Європи у боротьбі з кіберзлочинністю.
43. Співробітництво України з Комітетами експертів Ради Європи.
44. Діяльність та завдання Групи зі співробітництва в боротьбі проти зловживання наркотиками та їх незаконного обігу (Група Помпиду).
45. Правова допомога у кримінальних справах як специфічна міжнародна правоохоронна діяльність.
46. Міжнародно-правові основи надання взаємної правової допомоги у кримінальних справах.
47. Україна як суб'єкт надання взаємної правової допомоги у кримінальних справах.
48. Правові основи і процедура надання Україною взаємної правової допомоги у кримінальних справах.
49. Роль Інтерполу у виконанні міжнародних слідчих доручень правоохоронних органів.
50. Інститут видачі злочинців (екстрадиція) в сучасному міжнародному праві.
51. Видача злочинців (екстрадиція) як різновид надання взаємної правової допомоги.
52. Міжнародно-правова регламентація видачі злочинців (екстрадиції).
53. Порядок здійснення видачі злочинців (екстрадиційна процедура).
54. Роль Інтерполу у здійсненні видачі злочинців (екстрадиції).

5.2. Теми наукових робіт

1. Особливості міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності на регіональному рівні.
2. Роль ООН в координації міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
3. Правова допомога у кримінальних справах як специфічна міжнародна правоохоронна діяльність.
4. Європейський поліцейський офіс (Європол) як регіональна міжнародна організація у боротьбі зі злочинністю.
5. Порядок використання правоохоронними органами можливостей Національного центрального бюро Інтерполу в Україні у попередженні, розкритті та розслідуванні злочинів.
6. Особливості двостороннього міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
7. Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол) як міжнародний центр обліку транснаціональних злочинів і осіб, що їх вчинили.
8. Співробітництво України з Комітетами експертів Ради Європи.
9. Участь Поліції ООН у операціях з підтримання миру.

10. Гендерний баланс в діяльності Європолу.
11. Міжнародні стандарти у сфері прав людини як основа правоохоронної діяльності.
12. Діяльність організації ООН-Жінки у підтриманні миру та безпеки.

6. Методи навчання

Формування знань, вмінь та навичок забезпечується поєднанням лекційних та семінарських занять з виконанням індивідуальних завдань та завдань для самостійної підготовки.

Метою лекційного курсу «Міжнародні стандарти прав людини у правоохоронній діяльності» є: ознайомити здобувачів вищої освіти з основними поняттями та категоріями навчальної дисципліни, розкрити стан і перспективи розвитку міжнародних організацій в правоохоронній сфері; сконцентрувати увагу на найбільш складних та важливих питаннях курсу; сформувати орієнтовну базу для подальшого засвоєння навчального матеріалу.

На семінарських заняттях з дисципліни використовуються методи навчання: коротке пояснення, аналізу, тренування здобувачів вищої освіти для придбання ними навичок у правильному формулюванні складних юридичних понять і категорій.

Самостійна робота здобувачів вищої освіти – навчальна, навчально-дослідна, науково-дослідна діяльність, що виконується в позааудиторний час за завданням і при методичному керівництві викладача, але без його безпосередньої участі.

7. Перелік питань та завдань, що виносяться на підсумковий контроль

1. Поняття і сутність міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
2. Рівні міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
3. Принципи міжнародного співробітництва.
4. Спеціальні принципи міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
5. Невідворотність покарання як важливий принцип міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
6. Принцип гуманності і ефективності при здійсненні міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
7. Принцип невидачі громадян і політичних емігрантів при здійсненні міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.
8. Місце та роль міжнародного права у здійсненні співробітництва держав у протидії міжнародній злочинності.
9. Особливості міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності на універсальному рівні.

10. Особливості міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності на регіональному рівні.

11. Двосторонні договори як правова основа співробітництва держав у сфері правоохоронної діяльності.

12. Особливості двостороннього міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.

13. Права людини як загальнолюдська цінність.

14. Класифікація прав людини.

15. Міжнародні та регіональні механізми захисту прав людини.

16. Міжнародні стандарти у сфері прав людини як основа правоохоронної діяльності.

17. Транснаціональна злочинність як загроза міжнародному правопорядку.

18. Транснаціональна злочинність: поняття та передумови виникнення.

19. Види транснаціональних злочинів та основні напрями міжнародного співробітництва у сфері їх попередження та протидії.

20. Конвенція проти транснаціональної організованої злочинності (2000 р.) як правова основа міжнародного співробітництва у протидії транснаціональній злочинності.

21. Міжнародно-правовий механізм співробітництва у боротьбі з транснаціональною злочинністю.

22. Роль ООН в координації міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.

23. Міжнародна правоохоронна сфера як напрям діяльності ООН.

24. Програма ООН у галузі попередження злочинності і кримінального правосуддя, її завдання і цілі.

25. Роль спеціалізованих установ ООН у протидії злочинності.

26. Поліція ООН як організаційна форма міжнародної правоохоронної діяльності.

27. Участь Поліції ООН у операціях з підтримання миру.

28. Гендерна рівність як одна з головних цінностей Організації Об'єднаних Націй.

29. Міжнародна організація кримінальної поліції (Інтерпол) як міжнародний центр обліку транснаціональних злочинів і осіб, що їх вчинили.

30. Передумови створення і етапи розвитку Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерполу).

31. Правові основи організації і діяльності Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерполу).

32. Категорії злочинів, що підпадають під компетенцію Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерполу).

33. Основні завдання та функції Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерполу).

34. Система органів Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерполу).

35. Правові основи діяльності Національного Центрального Бюро (Укрбюро Інтерполу) в Україні.

36. Основні завдання і напрями діяльності Національного центрального бюро Інтерполу в Україні.

37. Роль Національного центрального бюро (Інтерполу) в Україні у здійсненні співпраці з правоохоронними органами держав у галузі протидії злочинності.

38. Місце і роль Європейського поліцейського офісу (Європолу) у здійсненні регіонального співробітництва у боротьбі зі злочинністю.

39. Основні напрями і завдання Європейського поліцейського офісу (Європолу).

40. Правові основи організації і діяльності Європейського поліцейського офісу (Європолу).

41. Категорії злочинів, що підпадають під компетенцію Європейського поліцейського офісу (Європолу).

42. Особливості співробітництва Європолу та Євроюсту.

43. Національне бюро Європолу як регіональний представник Європейського поліцейського офісу, його основні завдання.

44. Співробітництво Європейського поліцейського офісу (Європолу) з Міжнародною організацією кримінальної поліції (Інтерполом) та іншими міжнародними організаціями, з державами - не членами організації у сфері правоохоронної діяльності.

45. Питання гендерної рівності в діяльності міжнародних правоохоронних організацій.

46. Співробітництво України з Організацією з безпеки і співробітництва в Європі.

47. Рада Європи як суб'єкт регіонального співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.

48. Міжнародно-правова регламентація надання правової допомоги.

49. Правова допомога у кримінальних справах як вид міжнародного співробітництва у сфері правоохоронної діяльності.

50. Україна як суб'єкт взаємної правової допомоги у кримінальних справах.

51. Поняття видачі злочинців (екстрадиції), її характеристика.

52. Міжнародно-правова регламентація інституту видачі злочинців (екстрадиції).

53. Процедура видачі злочинців (екстрадиція).

54. Підстави відмови від видачі злочинців (екстрадиції).

8. Критерії та засоби оцінювання результатів навчання здобувачів

Контрольні заходи оцінювання результатів навчання включають в себе поточний та підсумковий контроль.

Засобами оцінювання результатів навчання можуть бути екзамени (комплексні екзамени); тести; наскрізні проекти; командні проекти; аналітичні звіти, реферати, есе; розрахункові та розрахунково-графічні

роботи; презентації результатів виконаних завдань та досліджень; завдання на лабораторному обладнанні, тренажерах, реальних об'єктах тощо; інші види індивідуальних та групових завдань.

Поточний контроль. До форм поточного контролю належить оцінювання:

- рівня знань під час семінарських, практичних, лабораторних занять;
- якості виконання самостійної роботи.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських, практичних та лабораторних занять і має на меті перевірку набутих здобувачем вищої освіти (далі – здобувач) знань, умінь та інших компетентностей з навчальної дисципліни.

У ході поточного контролю проводиться систематичний вимір приросту знань, їх корекція. Результати поточного контролю заносяться викладачем до журналів обліку роботи академічної групи за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Оцінки за самостійну роботу виставляються в журналі обліку роботи академічної групи окремою графою за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»). Результати цієї роботи враховуються під час виставлення підсумкових оцінок.

При розрахунку успішності здобувачів враховуються такі види робіт: навчальні заняття (семінарські, практичні, лабораторні тощо); самостійна робота (виконання домашніх завдань, ведення конспектів першоджерел та робочих зошитів, виконання розрахункових завдань, підготовка рефератів, наукових робіт, публікацій, розроблення спеціальних технічних пристроїв і приладів, моделей, комп'ютерних програм, виступи на наукових конференціях, семінарах та інше); контрольні роботи (виконання тестів, контрольних робіт у формі, передбаченій в робочою програмою навчальної дисципліни). Вони оцінюються за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Здобувач, який отримав оцінку «незадовільно» за навчальні заняття або самостійну роботу, зобов'язаний перескласти її.

Загальна кількість балів (оцінка), отримана здобувачем за семестр перед підсумковим контролем, розраховується як середньоарифметичне значення з оцінок за навчальні заняття та самостійну роботу, та для переводу до 100-бальної системи помножується на коефіцієнт **10**.

$$\begin{array}{l} \text{Загальна} \\ \text{кількість балів} \\ \text{(перед} \\ \text{підсумковим} \\ \text{контролем)} \end{array} = \left(\begin{array}{l} \text{Результат} \\ \text{навчальних} \\ \text{занять} \\ \text{за семестр} \end{array} + \begin{array}{l} \text{Результат} \\ \text{самостійної} \\ \text{роботи за} \\ \text{семестр} \end{array} \right) / 2 * 10$$

Підсумковий контроль. Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих

його завершених етапах.

Для обліку результатів підсумкового контролю використовується поточно-накопичувальна інформація, яка реєструється в журналах обліку роботи академічної групи. Результати підсумкового контролю з дисциплін відображаються у відомостях обліку успішності, навчальних картках здобувачів, залікових книжках. **Присутність здобувачів на проведенні підсумкового контролю (заліку, екзамену) обов'язкова.** Якщо здобувач вищої освіти не з'явився на підсумковий контроль (залік, екзамен), то науково-педагогічний працівник ставить у відомість обліку успішності відмітку «не з'явився».

Підсумковий контроль (екзамен, залік) оцінюється за національною шкалою. Для переведення результатів, набраних на підсумковому контролі, з національної системи оцінювання в 100-бальну вводиться коефіцієнт **10**, таким чином максимальна кількість балів на підсумковому контролі (екзамені, заліку), які використовуються при розрахунку успішності здобувачів, становить **50**.

Підсумкові бали з навчальної дисципліни визначаються як сума балів, отриманих здобувачем протягом семестру, та балів, набраних на підсумковому контролі (екзамені, заліку).

$$\begin{array}{l} \text{Підсумкові бали} \\ \text{навчальної} \\ \text{дисципліни} \end{array} = \begin{array}{l} \text{Загальна кількість} \\ \text{балів (перед} \\ \text{підсумковим} \\ \text{контролем)} \end{array} + \begin{array}{l} \text{Кількість балів за} \\ \text{підсумковим} \\ \text{контролем} \end{array}$$

Здобувач вищої освіти, який під час складання підсумкового контролю (екзамен, залік) отримав незадовільну оцінку, складає його повторно. Повторне складання підсумкового екзамену чи заліку допускається не більше двох разів з кожної навчальної дисципліни: один раз – викладачеві, а другий – комісії, до складу якої входить керівник відповідної кафедри та 2-3 науково-педагогічних працівники.

Якщо дисципліна вивчається протягом двох і більше семестрів з семестровим контролем у формі екзамену чи заліку, то результат вивчення дисципліни в поточному семестрі визначається як середньоарифметичне значення балів, набраних у поточному та попередньому семестрах.

$$\begin{array}{l} \text{Підсумкові бали} \\ \text{навчальної} \\ \text{дисципліни} \end{array} = \begin{array}{l} \text{Підсумкові} \\ \text{бали за} \\ \text{поточний} \\ \text{семестр} \end{array} + \begin{array}{l} \text{Підсумкові} \\ \text{бали за} \\ \text{попередній} \\ \text{семестр} \end{array} : 2$$

У цьому розділі також повинні бути розроблені чіткі критерії оцінювання здобувачів вищої освіти під час поточного контролю (робота на

семінарських, практичних, лабораторних та інших аудиторних заняттях, самостійна робота, виконання індивідуальних творчих завдань) та підсумкового контролю. Кафедра визначає вимоги до здобувачів стосовно засвоєння змісту навчальної дисципліни, а саме: кількість оцінок, яку він повинен отримати під час аудиторної роботи, самостійної роботи. Наприклад:

Робота під час навчальних занять	Самостійна робота	Підсумковий контроль
Отримати не менше 4 позитивних оцінок	Підготувати реферат, підготувати конспект за темою самостійної роботи, виконати практичне завдання тощо	Отримати за підсумковий контроль не менше 30 балів

9. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах		Оцінка за національною шкалою	Оцінка	
			Оцінка	Пояснення
12	97-100	Відмінно («зараховано»)	A	«Відмінно» – теоретичний зміст курсу засвоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані, усі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані в повному обсязі, відмінна робота без помилок або з однією незначною помилкою.
11	94-96			
10	90-93			
9	85-89	Добре («зараховано»)	B	«Дуже добре» – теоретичний зміст курсу засвоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, усі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального , робота з двома - трьома незначними помилками.
8	80-84			
7	75 – 79		C	«Добре» – теоретичний зміст курсу засвоєний цілком , практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, усі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі види завдань виконані з помилками , робота з декількома незначними помилками, або з однією – двома значними помилками.

6	70-74	Задовільно («зараховано»)	D	«Задовільно» – теоретичний зміст курсу засвоєний частково , але прогалини несять істотного характеру, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань виконано , деякі з виконаних завдань містять помилки , робота з трьома значними помилками.
5	65-69			
4	60-64		E	«Достатньо» – теоретичний зміст курсу засвоєний частково , деякі практичні навички роботи не сформовані , частина передбачених програмою навчання навчальних завдань не виконана або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального , робота, що задовольняє мінімуму критеріїв оцінки.
3	40–59	Незадовільно («не зараховано»)	F X	«Умовно незадовільно» – теоретичний зміст курсу засвоєний частково , необхідні практичні навички роботи не сформовані , більшість передбачених програм навчання, навчальних завдань не виконано , або якість їхнього виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального ; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання), робота, що потребує доробки.
2	21-40			
1	1–20		F	«Безумовно незадовільно» – теоретичний зміст курсу не освоєно , необхідні практичні навички роботи не сформовані , всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки , додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не приведе до значного підвищення якості виконання навчальних завдань, робота, що потребує повної переробки.

10. Рекомендована література (основна, допоміжна), інформаційні ресурси в Інтернет)

10.1. Рекомендована література Основна

Нормативно-правові акти:

1. Декларація про захист усіх осіб від насильницьких зникнень 1992 р. База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/995_225.

2. Європейська Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 р. (із змінами, внес. Протоколом № 11) // <http://zakon1.rada.gov.ua>.

3. Загальна декларація прав людини, прийнята і проголошена Резолюцією Генеральної Асамблеї ООН 217 А (III) від 10 грудня 1948 р. // <http://zakon1.rada.gov.ua>.

4. Закон України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23 лютого 2006 р. № 3477-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2006. – № 30. – Ст. 260.

5. Закон України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, N 35, ст.358.

6. Інструкція про порядок використання правоохоронними органами можливостей Національного центрального бюро Інтерполу в Україні у попередженні, розкритті і розслідуванні злочинів», затверджена наказом МВС України, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України, Держкомкордону України, Державної митної служби України, Державної податкової адміністрації України від 9 січня 1997 року. № 3/1/2/5/2/2/ // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0054-97>.

7. Кодекс поведінки посадових осіб з підтримання правопорядку 1979 р. // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/995_282.

8. Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або принижуючих гідність видів поводження і покарання 1984 р. // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_085.

9. Конвенція проти транснаціональної організованої злочинності 2000 р. 2000 г. // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_789.

10. Конвенція Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми: прийн. Кабінетом міністрів Ради Європи 16.05.2005 року // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_858.

11. Конституція України // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.

12. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права від 16 грудня 1966 р. // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_043.

13. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права від 16 грудня 1966 р. // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_042.

14. Неапольська політична декларація і Глобальний план дій проти організованої транснаціональної злочинності // База даних «Законодавство

України» / Верховна Рада України. URL: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_787.

15. «Положення про Національне центральне бюро Інтерполу» затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 1993 року № 220 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/220-93-п>.

16. Статут Міжнародної організації кримінальної поліції Інтерполу року № 220 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_142.

17. Статут Організації Об'єднаних націй року № 220 // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010.

Підручники та навчальні посібники:

18. Антонович М. Міжнародне право: навч. посіб.: рекомендовано МОН України / М. Антонович. – Київ: Юрінком Інтер, 2011. – 382 с.

19. Бандурка О.М. Інтерпол: Міжнародна організація кримінальної поліції: наук.-практ. посібник. – Харків: Основа, 2003. – 324 с.

20. Буроменський М.В. Міжнародне право: навч. посіб. – К.: Юрінком Інтер, 2006. – 336 с.

21. Матвієнко В.М. Україна в міжнародних організаціях. Історія та сучасність: навч. посіб. / В.М. Матвієнко, А.П. Сапсай. – Київ: ВПЦ «Київ. ун-т», 2014. – 287 с.

22. «Міжнародне право: словник-довідник / [С.М. Перепьолкін, Т.Л. Сироїд, Л.А. Філянїна]; за заг. ред. Т.Л.Сироїд. – Х.: Юрайт. 2014. – 404 с.

23. Міжнародні організації: Навч. посібник: Рекомендовано МОН України / В.В. Ковалевський, Ю.Г. Козак, С.Г. Грищенко та ін.. – К.: ЦУЛ, 2003. – 288 с.

24. Міжнародні організації: навч. посіб.: Рекомендовано МОН України / О.С. Кучик, І.Р. Суховолець, А.Б. Стельмах та ін.. – К.: Знання, 2007. – 749 с.

25. Міжнародні організації: Навч. посібник: Рекомендовано МОН України / За ред. Ю.Г. Козака, В.В. Ковалевського, З. Кутайні. – К.: Центр учб. літ., 2007. – 440 с.

26. Міжнародно-правові стандарти поведінки працівників правоохоронних органів при підтриманні правопорядку: документально-джерелознавчий довідник для співробітників правоохорон. органів (міліції) / упоряд.: Ю.І. Римаренко, Я.Ю. Кондратьєв, І.Г. Кириченко. – К.: Ін Юре, 2002. – 128 с.

27. Міжнародне співробітництво правоохоронних органів у сфері боротьби зі злочинністю з використанням можливостей Інтерполу та Європолу: наук.-метод. рек. / уклад.: Д.В. Галкін, Т.М. Малиновська, І.О. Святокум. – Харків: ХНУВС, 2016. – 38 с.

28. Некрасов В.А. Використання можливостей НЦБ Інтерполу в Україні у боротьбі зі злочинами: навч. посіб.: рекомендовано МОН України / В.А. Некрасов, В.Б. Смелік, С.Є. Житняк. – К.: КНТ: Скіф, 2008. – 164 с.

29. Старжинський В.С. Інтерпол. Міжнародна організація кримінальної поліції: Навч. посібник / В.С. Старжинський, С.В. Старжинський, П.В. Хотенець. – Х.: Бурун Книга, 2006. – 112 с.

30. Теліпко В.Е. Міжнародне публічне право: навч. посіб. / В.Е. Теліпко, А.С. Овчаренко; за заг. ред. В.Е. Теліпко. – К.: Центр учб. літ., 2010. – 608 с.

Допоміжна:

1. Ахтирська Н.М. Європейські стандарти щодо видачі осіб, які вчинили кримінальне правопорушення // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2014. – № 12. – С. 138-143.

2. Бабін Б.В. Національна специфіка реалізації міжнародних програм організації безпеки та співробітництва в Європі у сфері правоохоронної діяльності // Наше право. – 2008. – № 2. – С. 99-102.

3. Бандурка О.М. Категоріальний апарат міжнародної правоохоронної діяльності // Антологія української юридичної думки: В 10 т. / За заг. ред. Ю.С. Шемшученка. – Юридична наука незалежної України. – Т.10. – С. 678-693.

4. Бараннік Р.В. Співробітництво та допомога у кримінальних справах: співвідношення понять // Науковий вісник Дніпропетровського юридичного інституту МВС України. – 2010. – № 1. – С.224-232.

5. Басай О.В. Кримінально-процесуальні аспекти міжнародного співробітництва у галузі надання правової допомоги в кримінальних справах // Європейські перспективи. – 2011. – № 2, ч. 1. – С. 111-114.

6. Бенч Н.В. Міжнародно-правове співробітництво України та Європейського Союзу в кримінальних справах у сфері свободи, безпеки та 24 юстиції : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.11 / Бенч Назар Володимирович ; М-во освіти і науки України, Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – Київ, 2017. – 19 с

7. Березняк В.С. Історія становлення та розвитку інституту екстрадиції в

Україні // Науковий вісник Дніпропетровського юридичного інституту МВС України. – 2011. – № 2. – С. 302-309.

8. Біленчук П. Д. Сучасний тероризм: світові, вітчизняні та регіональні тенденції: навч. посіб. / Біленчук П.Д., Кравчук В.В., Кравчук О.В., Кулик В.М. – Хмельницький: ХмІЦНТЕІ, 2008. – 212 с.

9. Білоскурська О. Утвердження та забезпечення прав і свобод людини – головний обов’язок держави // *Право України*. – 2011. – № 7. – С. 169-175.
10. Білоцький С.Д. Міжнародно-правове регулювання співробітництва регіональних організацій колективної безпеки з ООН (на прикладі миротворчих операцій НАТО в Південно-Східній Європі): Автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.11 / С.Д. Білоцький. – К., 2008. – 18 с.
11. Боняк В.О. Правова природа міжнародних стандартів правоохоронної діяльності // *Актуальні проблеми протидії незаконному обігу наркотичних засобів і психотропних речовин у сучасних умовах: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (Дніпропетровськ, ДДУВС, 12 жовт. 2007 р.) / МВС України, Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ*. – С. 75-78.
12. Величко В.В. Історичні аспекти створення і становлення Інтерполу як міжнародної організації // *Форум права: електрон. наук. фахове вид.* – 2012. – № 3. – С. 101-106.
13. Величко В.В. Особливості внутрішньої організаційної структури та правового статусу посадових осіб Інтерполу // *Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності*. – 2011. – № 4. – С. 91-97.
14. Величко В.В. Психолого-юридичне забезпечення професійної діяльності працівників Національного центрального бюро Інтерполу в Україні: дис. ... канд. психол. наук: 19.00.06. – Київ, 2016. – 345 с.
15. Войціховський А.В. Міжнародні неурядові організації у боротьбі зі злочинністю // *Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія: Право. Випуск 8*. – 2010. – № 934. – С. 93-97.
16. Войціховський А.В. Міжнародне співробітництво у боротьбі зі злочинністю як пріоритетний напрямок зовнішньої політики України // *Право і безпека. Випуск № 3 (35)*. – 2010. – С. 10-15.
17. Войціховський А.В. Міжнародне співробітництво в боротьбі з кіберзлочинністю // *Право і безпека*. – 2011. – № 4. – С. 107-112.
18. Войціховський А.В. Тенденції створення регіональних міжнародних правоохоронних організацій у сучасних умовах // *Науковий Вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право». Випуск 28. Том 3*. – 2014. – С. 166 – 170.
19. Гаврилюк В.І. Актуальні аспекти міжнародного співробітництва органів внутрішніх справ України в напрямку протидії торгівлі людьми. – Київ: Цифра, 2007. – 171 с.

20. Говійко Є.А. Структура та функції міжнародної організації кримінальної поліції Інтерпол // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. – 2011. – № 4. – С. 232-237.
21. Голіна В., Колодяжний М. Світова злочинність: сучасні тенденції та стратегії протидії // Вісник Національної академії правових наук України. – 2015. – № 2. – С. 92-100.
22. Горькавий С.С. Роль міжнародних європейських організацій у протидії незаконному обігу наркотиків: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.11 / С.С. Горькавий. – К., 2011. – 16 с.
23. Грачова В.В. Роль Ради Безпеки ООН та Генеральної Асамблеї ООН у забезпеченні міжнародно-правового регулювання боротьби з тероризмом // Часопис Київського університету права. – 2013. – № 4. – С. 359-364.
24. Грицаєнко Л. Органи Європейського Союзу з боротьби зі злочинністю та правові засади їх співробітництва з Україною // Вісник Академії прокуратури України. – 2012. – № 1. – С. 91-95.
25. Грицяк І. А. Правова та інституційна основи Європейського Союзу: підручник / І. А. Грицяк, В. В. Говоруха, В. Ю. Стрельцов; [за заг. ред. М. Бойцуна, І. Грицяка, Я. Мудрого та ін.]. – Х.: Вид-во ХарІ НАДУ «Магістр», 2009. – 620 с.
26. Дрьомін В.М., Зелінська Н.А. Механізми інтернаціоналізації злочинності та сучасні проблеми протидії // Актуальні проблеми держави і права. – Вип. 57. – 2011. – С. 23-33.
27. Ємець О.М. Правові аспекти міжнародного співробітництва правоохоронних органів // Правничий часопис Донецького університету. – 2013. – № 2. – С. 142-148.
28. Заворотний Я. Координація діяльності правоохоронних органів держав - членів Європейського Союзу // Вісник прокуратури. – 2006. – № 11. – С.125-128.
29. Заворотченко, Т. М. Поняття, сутність і природа політичних прав і свобод людини й громадянина в Україні / Т. М. Заворотченко // Часопис Київського університету права. – 2012. – № 4. – С. 355-359.
30. Заросило В.О. Підготовка кандидатів для цивільної поліції ООН: Посібник / За заг. Ред. Я.Ю. Кондратьєва. – К.: Національна академія внутрішніх справ України, 2002.
31. Заросило В. О. Історичні аспекти міжнародного миротворчого руху та участі працівників органів внутрішніх справ України в міжнародних миротворчих місіях і можливість його розвитку. // Міжнародний науковий журнал «Інтернаука» Серія: «Юридичні науки» // № 2 (2), 2017. С. 66-69
32. Зозуля Є.В. Міжнародне співробітництво правоохоронних органів України в боротьбі зі злочинністю // Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності. – 2008 – № 3 – 4. – С.173-179.
33. Зозуля Є.В. Поняття, зміст та напрямки розвитку міжнародного співробітництва правоохоронних органів України // Проблеми правознавства

та правоохоронної діяльності. – 2010. – № 1. – С.173-179.

34. Зозуля Є.В. Міжнародне співробітництво органів внутрішніх справ України в умовах розбудови незалежної держави: історико-правове дослідження: дис д-ра юрид. наук: 12.00.01. – Х., 2014. – 499 с.

35. Зуєв В.В. Кримінальні процесуальні гарантії прав особи при міжнародному співробітництві під час кримінального провадження : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09 / Зуєв Володимир Вікторович. – Х., 2015. – 220 с.

36. Іваньков О.І. Міжнародні стандарти Організації Об'єднаних Націй щодо поводження із засудженими та ув'язненими // Проблеми правознавства та правоохоронної діяльності. – 2012. – № 1. – С. 100-105.

37. Калиновський О.В. Особливості взаємодії органів внутрішніх справ України та іноземних держав щодо розшуку підозрюваних (обвинувачених) // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2013. – № 2. – С. 18-26.

38. Карпачова Н.І. Стан дотримання Україною європейських стандартів з прав і свобод людини: Спеціальна доповідь Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини з нагоди 60-річчя Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. – К., 2010. – 194 с.

39. Карпенко Є.М. Запобігання незаконному обігу наркотичних засобів міжнародними правоохоронними організаціями (на матеріалах Інтерполу та Європолу): автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08 / Є.М. Карпенко. – К., 2011. – 20 с.

40. Карпов О.Н. Використання можливостей міжнародних поліцейських організацій у розшуку злочинців: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / О.Н. Карпов. – К., 2011. – 20 с.

41. Кульчицький О. Право на свободу та особисту недоторканість. Свобода пересування [електрон. ресурс]. – Режим доступу : <http://advokatonline.org.ua/6-pravo-na-svobodu-ta-osobystu-nedotorkanist-svoboda-peresuvannya/>

42. Коршенко А.В. Міжнародно-правові стандарти права особи на правову допомогу та їх співвідношення з національними стандартами // Часопис Київського університету права. – 2013. – № 3. – С. 375-379.

43. Культенко О. Вплив глобалізації на формування інституційної систему Інтерполу // Вісник академії управління МВС. – 2010. – № 1. – С.61-63.

44. Культенко О.В. Історичні та соціально-правові витоки заснування Інтерполу // Держава і право. – 2010. – № 47. – С. 521-527.

45. Культенко О.В. Обґрунтування джерела права Європолу // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – 2012. – Вип. 105 (1). – С. 130-132.

46. Культенко О. Статус та структура Інтерполу. Система органів Міжнародної організації кримінальної поліції, їх функції та специфіка професійної діяльності // Право України. – 2010. – № 1. – С. 236-240.

47. Левченко К. Б., Санченко А. Є. Конвенція Ради Європи про заходи щодо протидії торгівлі людьми та проблемні питання вдосконалення українського законодавства // Форум права. 2011. № 4. С. 451-456.

48. Леженіна О.І. Міжнародна правоохоронна діяльність: поняття, цілі, завдання, принципи, функції // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2003. – Вип. 21. Ч. 1. – С.164-170.
49. Лешукова І.В. Процесуальні особливості міжнародного співробітництва органів внутрішніх справ України при розслідуванні злочинів: Дис канд. юрид. наук: 12.00.09. – Х., 2004. – 217 с.
50. Макаров М. Нормативне регулювання екстрадиції в Україні // Підприємництво, господарство і право. – 2011. – № 8. – С. 121-124.
51. Макаров М.А. Правові підстави екстрадиції осіб // Актуальні проблеми правоохоронної діяльності: матеріали наук.-практ. конф. (м. Київ, 20 грудня 2010 р.). – С. 16-17.
52. Максимів Л.В. Деякі особливості визначення поняття видачі особи (екстрадиції) // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична. – 2012. – № 2 (2). – С. 333-341.
53. Мармазов В.Є. Принципи правоохоронної діяльності відповідно до Європейської конвенції з прав людини та практики Європейського суду з прав людини // Часопис Київського університету права. – 2009. – № 2. – С.262-271.
54. Мацко А. Правові та організаційні аспекти діяльності Інтерполу в Україні // Право України. – 2001. – № 9. – С. 96-99.
55. Міжнародний досвід використання агентури правоохоронними органами держав Європи та США: Навч. посібник / А.В. Савченко, В.В. Матвійчук, Д.Й. Никифорчук, В.М. Співак. – К.: КНТ, 2005. – 88 с.
56. Міжнародний розшук: теорія та практика: [моногр.] / Г.О. Душейко, В. А. Некрасов, В. Я. Мацюк, Д. О. Компанієць. – К.: КНТ, 2006. – 168 с.
57. Міжнародний розшук та видача особи, яка вчинила кримінальне правопорушення : навч. посіб. / І.В. Басиста, В.І. Галаган, О.М. Калачова, Л.В. Максимів ; М-во внутр. справ України, Нац. акад. внутр. справ. – Київ : Вид-во УкрДГРІ, 2016. – 276 с.
58. Мінімальні стандартні правила поведження із ув'язненими 1955 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_212.
59. Момотенко Т.Д. Організована злочинність у сучасному світі: характеристика та тенденції розвитку // Науковий вісник Херсонського державного університету. – Вип. 1 (т. 3). – 2014. – С. 57-61.
60. Мушак Н.Б. Міжнародно-правові засади захисту та забезпечення прав людини в європейських міжнародних організаціях: автореф. дис канд. юрид. наук: 12.00.11 / Н.Б. Мушак. – К., 2012. – 20 с.
61. Неволя В.В. Інтерпол та Європол: співвідношення діяльності міжнародних організацій в боротьбі з організованою злочинністю // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2011. – № 24. – С. 15-20.
62. Нестеренко С.С. До визначення поняття екстрадиції у міжнародному

- праві // Актуальні проблеми держави і права. – 2009. – № 2. – С. 311-315.
63. Нікітенко О. Міжнародне співробітництво правоохоронних органів України по забезпеченню внутрішньої безпеки держави // Право України. – 2011. – № 9. – С. 286-293.
64. Обушенко О.М. Правові засади міжнародного співробітництва у кримінальній процесуальній та оперативно-розшуковій діяльності в сучасних умовах // Бюлетень Міністерства юстиції України. – 2014. – № 11. – С. 128-136.
65. Основні принципи поводження із ув'язненими 1990 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_230.
66. Орлова О.О. Катування, нелюдське та таке поводження, що принижує людську гідність: розмежування понять [Електронний ресурс / О.О. Орлова // Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. – 2017. № 3. – С. 62-68.
67. Оржель О. Ю. Європейське врядування як чинник згуртування Європейського Союзу: теоретико-методологічні засади: монографія. – К.: НАДУ, 2012. – 236 с.
68. Осипенко О.В. Специфіка правового регулювання участі ОВС України в міжнародній правоохоронній діяльності // Південноукраїнський правничий часопис. – 2011. – № 1. – С. 186-188.
69. Паніотов Є. Правові й організаційно-тактичні основи взаємодії правоохоронних органів каналами Інтерпол // Підприємництво, господарство і право. – 2008. – № 9. – С. 167-170.
70. Передерій О.С. Європейське поліцейське відомство в інституціональному механізмі Європейського Союзу: історичні передумови створення, порядок формування, компетенція // Право і безпека. – 2010. – № 2. – С. 34-38.
71. Писаренко К.Ю. Міжнародно-правові аспекти участі України у боротьбі із незаконним обігом наркотичних засобів: дис. канд. юрид. наук: 12.00.11. Львів, 2007. 201 с.
72. Почанська О. С. Міжнародно-правові стандарти у сфері забезпечення прав громадян, засуджених до позбавлення волі: поняття, особливості, функції // Международный научный журнал «Верховенство права» № 2, 2018
73. Попко В. Кримінально-правова юрисдикція та її принципи у транснаціональному кримінальному праві. Міжнародне право. - №7 2019р.
74. Права людини і професійні стандарти для військовослужбовців в документах міжнародних організацій. – К.: Сфера, 2002. – 364 с.
75. Права людини і професійні стандарти для працівників пенітенціарної системи в документах міжнародних організацій. – К.: Сфера, 2002. – 293 с.
76. Проневич О. Європол: правові та організаційні засади участі у боротьбі із транснаціональною злочинністю // Преступление и наказание. – 2001. – № 33

(343) 17 августа. – С. 5.

77. Проневич О. Интерпол у боротьбі з окремими видами кримінальних злочинів міжнародного характеру // Преступление и наказание. – 2000. – № 38 (28 сентября). – С. 4-5.

78. Проневич О. Интерпол: основні віхи історичного розвитку // Преступление и наказание. – 2000. – № 30 (28 червня). – С. 4-5.

79. Пшенічнова З.І., Севастьянова А.Ю. Екстрадиція: деякі аспекти теорії і практики. «Молодий вчений» № 5 (57), 2018 р.

80. Рада Європи. План дій для України 2018-2021: ухвалений Комітетом міністрів Ради Європи 21 лютого 2018 року // Концептуальні та стратегічні документи Ради Європи / Рада Європи: URL: <https://rm.coe.int/coe-action-plan-for-ukraine-2018-2021-ukr/1680925bec>

81. Рудой К.М. Форми взаємодії та координації правоохоронних органів України з міжнародними правоохоронними організаціями із забезпечення міжнародної безпеки // Південноукраїнський правничий часопис. – 2013. – № 1. – С. 19-22.

82. Савченко А.В. Міжнародний досвід використання агентури правоохоронними органами держав Європи та США: посіб. / А.В. Савченко, В.В. Матвійчук, Д.Й. Никифорчук. – К.: Нац. акад. внутр. справ України, 2004. – 60 с.

83. Серьогін В. О. Право на недоторканість приватного життя у конституційно-правовій теорії та практиці: монографія / В. О. Серьогін. – Харків: Видавництво «ФІНН», 2010. – 608 с.

84. Сироїд Т.Л. Система правової допомоги у міжнародному кримінальному суді // Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ. – 2010. – № 4. – С. 42-48.

85. Соколова Я. Правовий механізм екстрадиції в Україну // Юридичний вісник України. – 2015. – 28 лютого – 6 березня (№ 8). – С.13.

86. Сторожик Я.Б. Поняття та загальні умови екстрадиції осіб, які вчинили кримінальне правопорушення // Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична. – 2012. – № 4. – С. 438-445.

87. Теличкін О.О. Правоохоронна діяльність у сфері забезпечення міжнародного миру і безпеки: організаційно-правові засади: дис. д-ра юрид. наук: 12.00.07 / О.О. Теличкін. – Х., 2004. – 428 с.

88. Устименко О.С. Співробітництво України з Європолем та Євроюстом / О.С. Устименко // Сучасний рух науки: тези доп. III міжнародної науково-практичної інтернет-конференції, 1-2 жовтня 2018 р. – Дніпро, 2018. – 648-652

89. Філашкін В. С. Протидія торгівлі людьми на міжнародному рівні / В. С. Філашкін // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2011. – № 24. – С. 237-242.

90. Філяніна Л.А. Взаємодія правоохоронних органів України та іноземних держав при здійсненні видачі осіб, які вчинили злочин // Науковий вісник Дніпропетровського юридичного інституту МВС України. – 2010. – № 3.

91. Цюприк І.В. Використання міжнародної правової допомоги у доказуванні злочинів, що вчиняються організованими злочинними групами // Науковий вісник Дніпропетровського юридичного інституту МВС України. – 2012. – № 3. – С. 564-570.

92. Чорноус Ю.М. Актуальні питання міжнародної правової допомоги // Актуальні проблеми реформування кримінально-процесуального законодавства й удосконалення діяльності судових і правоохоронних органів України: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (Луганськ, 20 квітня 2012 р.). – С. 231-235.
93. Чорноус Ю.М. Міжнародна організована злочинність: криміналістично значущі ознаки // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2011. – № 24. – С. 77-83.
94. Чорноус Ю.М. Міжнародне співробітництво правоохоронних органів у боротьбі зі злочинами міжнародного характеру // Південноукраїнський правничий часопис. – 2011. – № 4. – С.49-52.
95. Чорноус Ю.М. Міжнародна правова допомога: зміст та питання удосконалення реалізації / Ю.М. Чорноус // Вісник кримінального судочинства. – 2015. – № 2. – С. 95–101.
96. Шостко О.Ю. Протидія організованій злочинності в європейських країнах: Монографія /О.Ю. Шостко. – Харків: Право, 2009.
97. Шостко О.Ю. Аналіз ефективності діяльності системи кримінальної юстиції у сфері протидії організованій злочинності в окремих європейських країнах // Проблеми законності. – 2009. – Вип. 101. – С. 176-186.
98. Шостко О.Ю. Стан сучасної організованої злочинності // Проблеми законності. – 2016. – Вип. 135. – С. 136-146.
99. Шуміло І. А. Міжнародна система захисту прав людини : навчальний посібник / І. А. Шуміло. – Київ: 2018р. ФОП Голембовська О.О. – 168 с.
100. Юхно О.О. Окремі аспекти співпраці органів внутрішніх справ України з правоохоронними органами зарубіжних країн щодо запобігання, припинення й розкриття злочинів // Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ. – 2011. – № 3 (54). – С.132-140.

10.2. Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Офіційний сайт Організації Об'єднаних Націй (ООН) – <http://www.un.org>.
2. Офіційний сайт Європейського Союзу (ЄС) – <http://www.europa.eu>.
3. Офіційний сайт Організації Північноатлантичного Договору (НАТО) – <http://www.nato.int>.
4. Офіційний сайт Організації з безпеки і співробітництва у Європі (ОБСЄ) – <http://www.osce.org>.
5. Офіційний сайт Європейського поліцейського офісу (Європолу) – <https://www.europol.europa.eu>.
6. Офіційний сайт Міжнародної організації кримінальної поліції (Інтерпол) – <http://www.interpol.int>.
7. Офіційний сайт Європейської організації з питань юстиції (Євроюсту) – <http://www.eurojust.europa.eu/>
8. Департамент міжнародного поліцейського співробітництва (Інтерполу) – <http://interpol.np.gov.ua/>